

KATUBA ETA ESPILLUBA.

Kazubela batetik
 esnea churkatzen
 ari zala katuba
 tripa guri jartzen,
 espillu bat egonik
 zutikan aurrean,
 bere irudindea
 ikusi zuben an;
 eta oroitu gabe
 ura bera zala,
 sinisturik an beste
 katuren bat zala,
 ari zana gozoro
 esnea churkatzen,
 inbiriya jarri zan
 deabrubak artzen;
 eta berriz esnerik
 ark eran etzezan,
 zion kopeta beltz, beltz,
 jarririkan esan,
 ezpazan joaten andik
 esnea utzita,
 gaitzez irtengo zala
 ark eragotzita;
 bañan nola egiñ ez

baitzion kasorik,
 eta etzuben ere
 mugitzen pausorik,
 errabiz salta zion
 gañera berari,
 bere azkazalakiñ
 jarri nairik eri:
 bañan buruz jorikan
 espillu aundiya,
 kristala egiñ zuben
 milla puska iya,
 eta iraulirikan
 beraren gañera,
 azpiyan lardatuba
 izandu zan bera.

.

Espillu ontan bertan
 begira dezagun,
 guk beste onenbeste
 egiñ ez dezagun;
 utzi deiogun jaten
 guziok alkarri,
 ez dezagun kalterik
 gerentzat ekarri.

